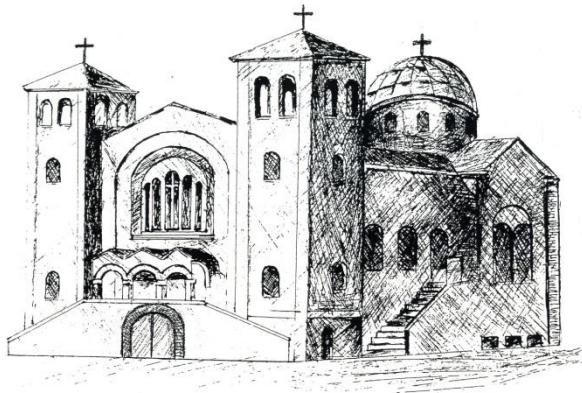

Ecumenical Patriarchate
Greek Orthodox Metropolis of New Jersey
ASCENSION

Greek Orthodox Church
FAIRVIEW - NEW JERSEY
Weekly Bulletin
Sunday, July 7, 2019
3rd Sunday of Matthew, 2019

Οικουμενικόν Πατριαρχεῖον
Ἱερά Μητρόπολις Νέας Ἱερσέης
Ἑλληνική Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία
ΘΕΙΑΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ
ΦΕΡΒΙΟΥ ΝΕΑΣ ΙΕΡΣΕΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ
Rev. Christos L. Pappas, Protopresbyter

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ & ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

Κυριακή, 7 Ιουλίου, 2019

Γ' Ματθαίου - Κυριακή Μεγαλομάρτυς
8:30 π.μ. – 11:30 π.μ. Όρθρος, Θ. Λειτουργία
Ο καφές σερβίρεται από τη Φιλόπτωχο

Παρασκευή, 12 Ιουλίου, 2019

9:00 π.μ. - 6:00 μ.μ. *Λαϊκή Αγορά της Φιλοπτώχου*

Σάββατο, 13 Ιουλίου, 2019

9:00 π.μ. - 6:00 μ.μ. *Λαϊκή Αγορά της Φιλοπτώχου*

Κυριακή, 14 Ιουλίου, 2019

Αγ. Πατέρων Δ. Οικ. Συν.
8:30 π.μ. – 11:30 π.μ. Όρθρος, Θ. Λειτουργία
12:00. - 5:00 μ.μ. *Λαϊκή Αγορά της Φιλοπτώχου*

SCHEDULE OF SERVICES AND EVENTS

Sunday, July 7, 2019

3rd Sunday of Matthew - Kyriaki the Great Martyr

8:30 a.m.—11:30 a.m., Orthros, Divine Liturgy
Coffee is served by the Philoptochos

Friday, July 12, 2018

9:00 a.m. - 6:00 p.m. *Philoptochos Flea Market*

Saturday, July 13, 2018

9:00 a.m. - 6:00 p.m. *Philoptochos Flea Market*

Sunday, July 14, 2018

Fathers of the 4th Ecumenical Council

8:30a.m.-11:30 a.m., Orthros, Divine Liturgy
12:00 noon - 5:00 p.m. *Philoptochos Flea Market*

Πρὸς Γαλάτας 3:23-29, 4:1-5 τὸ ἀνάγνωσμα

Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ δὲ ἔλθειν τὴν πίστιν, ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα, συγκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ὡστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν. Ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως, οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν. Πάντες γὰρ υἱοὶ θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ὅσοι γὰρ εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδύσασθε. Οὐκ ἐν Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἕλλην, οὐκ ἐν δούλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἐν ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἷς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραάμ σπέρμα ἐστέ, καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὢν· ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶν καὶ οἰκονόμους, ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρὸς. Οὕτως καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἦμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἦμεν δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἦλθεν τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

St. Paul's Letter to the Galatians 3:23-29; 4:1-5

The reading is from St. Paul's Letter to the Galatians 3:23-29; 4:1-5
Brethren, before faith came, we were confined under the law, kept under restraint until faith should be revealed. So that the law was our custodian until Christ came, that we might be justified by faith. But now that faith has come, we are no longer under a custodian; for in Christ Jesus you are all sons of God, through faith. For as many of you as were baptized into Christ have put on Christ. There is neither Jew nor Greek, there is neither slave nor free, there is neither male nor female; for you are all one in Christ Jesus. And if you are Christ's, then you are Abraham's offspring, heirs according to promise. I mean that the heir, as long as he is a child, is no better than a slave, though he is the owner of all the estate; but he is under guardians and trustees until the date set by the father. So with us; when we were children, we were slaves to the elemental spirits of the universe. But when the time had fully come, God sent forth his Son, born of a woman, born under the law, to redeem those who were under the law, so that we might receive adoption as sons.

Ἐκ τοῦ Κατὰ Ματθαῖον 6:22-33 Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός· ἐὰν οὖν ὁ ὀφθαλμός σου ἀπλοῦς ἦ, ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινὸν ἔσται· ἐὰν δὲ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρὸς ἦ, ὅλον τὸ σῶμά σου σκοτεινὸν ἔσται. εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστί, τὸ σκότος πόσον; Οὐδεὶς δύναται δυοῖς κυρίοις δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἓνα μισήσει καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει, ἢ ἐνὸς ἀνθέξεται καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει. οὐ δύνασθε Θεῷ δουλεύειν καὶ μαμμωνᾷ. Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν τί φάγητε καὶ τί πίητε, μηδὲ τῷ σώματι ὑμῶν τί ἐνδύσησθε· οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλεῖόν ἐστι τῆς τροφῆς καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος; ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι οὐ σπεύρουσιν οὐδὲ θερίζουσιν οὐδὲ συναγούσιν εἰς ἀποθήκας, καὶ ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος τρέφει αὐτά· οὐχ ὑμεῖς μᾶλλον διαφέρετε αὐτῶν; τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἓνα; καὶ περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε; καταμάθετε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ οὐδὲ νήθει· λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι οὐδὲ Σολομῶν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἐν τούτων. Εἰ δὲ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ, σήμερον ὄντα καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον, ὁ Θεὸς οὕτως ἀμφένυσσιν, οὐ πολλῶ μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι; μὴ οὖν μεριμνήσητε λέγοντες, τί φάγωμεν ἢ τί πίωμεν ἢ τί περιβαλώμεθα; πάντα γὰρ ταῦτα τὰ ἔθνη ἐπιζητεῖ· οἶδε γὰρ ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος ὅτι ζητεῖτε τούτων ἀπάντων. ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν.

The Gospel According to Matthew 6:22-33

The Lord said, "The eye is the lamp of the body. So, if your eye is sound, your whole body will be full of light; but if your eye is not sound, your whole body will be full of darkness. If then the light in you is darkness, how great is the darkness! No one can serve two masters; for either he will hate the one and love the other, or he will be devoted to the one and despise the other. You cannot serve God and mammon. Therefore I tell you, do not be anxious about your life, what you shall eat or what you shall drink, nor about your body, what you shall put on. Is not life more than food, and the body more than clothing? Look at the birds of the air: they neither sow nor reap nor gather into barns, and yet your heavenly Father feeds them. Are you not of more value than they? And which of you by being anxious can add one cubit to his span of life? And why are you anxious about clothing? Consider the lilies of the field, how they grow; they neither toil nor spin; yet I tell you, even Solomon in all his glory was not arrayed like one of these. But if God so clothes the grass of the field, which today is alive and tomorrow is thrown into the oven, will he not much more clothe you, O men of little faith? Therefore do not be anxious, saying, 'What shall we eat?' or 'What shall we drink?' or 'What shall we wear?' For the Gentiles seek all these things; and your heavenly Father knows you need them all. But seek first his kingdom and his righteousness, and all these things shall be yours as well."

The Fathers of the 4th Ecumenical Council who we celebrate today said concerning Christ that He is God and man, and is two natures in the one person of Christ, united without confusion and indivisible; not divided, but two natures in one person, and without any mingling of the one nature with the other. Human nature is human nature, divine nature is divine nature. And they formulated the dogma definitively that Christ is perfect God and perfect man. He is perfect God and perfect man united in the person of Jesus Christ.

And this is something each person is called to become. This is what 'life in Christ' means; this is what 'life in the Holy Spirit' means; this is what it means ultimately when we say a human being is not only body and soul. Like Christ, who was not only a human being with a body and a soul but was also God, so a human being isn't only a body and soul. Instead, Divine **Grace**, divine energy, enters him. God enters him through His divine energy; through His uncreated energies he enters a human being. And in some way each person in Christ Jesus and in the **Holy Spirit**, each person is a god-man [1]. This is what 'salvation' actually means. This person is no longer only a human being. But if you remain only a plain human being, no matter how good you are, you will be lost. You will be lost because in the end Christ is the true child of God, Christ is sinless as the Fathers tell us.

You are not able to be a true Christian if deep within your soul you do not believe this truth. Certainly, theoretically everyone believes that Christ is perfect God and perfect man, but in our actions we reveal that we don't believe this: that when we have Christ dwelling within us we have everything.

This is obvious from our daily lives. For instance, someone hopes in other things and expects something from these – joy, purpose in life, etc. – but when he doesn't possess these things in which he trusts and hopes and upon which he depends, then he is wounded, disturbed, as if his life has no meaning, as if he can no longer carry on living.

Many times God removes – *intentionally* one might say – certain things we rely upon in our lives precisely so that we will be

dependent on Christ. The reason: we forget Christ, forget that He is God, that He is everything, and that we are relying upon human beings or upon ideas or upon other things instead of Him. God arranges it in this way so as to remove our reliance upon these things. Many times it is necessary – if I may be permitted to say – for God to make a deep cut with the knife, that is, to remove something that will cost us dearly. He works this way in order for us to stop relying upon this *thing* which to a greater or lesser extent has become like a god for us.

Jesus Christ is God. There is no other god apart from Him. Do you want to find the true God? In Christ you will find Him.

If, then, we place Christ within us and we believe in Him in this way, my Brethren – I am saying this with all my heart – this very moment something will happen within our soul and we will be much changed from what we were in that previous moment.

The Fathers of the 4th Ecumenical Council who we celebrate today said concerning Christ that He is God and man, and is two natures in the one person of Christ, united without confusion and indivisible; not divided, but two natures in one person, and without any mingling of the one nature with the other. Human nature is human nature, divine nature is divine nature. And they formulated the dogma definitively that Christ is perfect God and perfect man. He is perfect God and perfect man united in the person of Jesus Christ.

And this is something each person is called to become. This is what 'life in Christ' means; this is what 'life in the Holy Spirit' means; this is what it means ultimately when we say a human being is not only body and soul. Like Christ, who was not only a human being with a body and a soul but was also God, so a human being isn't only a body and soul. Instead, Divine Grace, divine energy, enters him. God enters him through His divine energy; through His uncreated energies he enters a human being. And in some way each person in Christ Jesus and in the Holy Spirit, each person is a god-man[1]. This is what 'salvation' actually means. This person is no longer only a human being. But if you remain only a plain human being, no matter

how good you are, you will be lost. You will be lost because in the end Christ is the true child of God, Christ is sinless as the Fathers tell us.

You are not able to be a true Christian if deep within your soul you do not believe this truth. Certainly, theoretically everyone believes that Christ is perfect God and perfect man, but in our actions we reveal that we don't believe this: that when we have Christ dwelling within us we have everything.

This is obvious from our daily lives. For instance, someone hopes in other things and expects something from these – joy, purpose in life, etc. – but when he doesn't possess these things in which he trusts and hopes and upon which he depends, then he is wounded, disturbed, as if his life has no meaning, as if he can no longer carry on living.

Many times God removes – *intentionally* one might say – certain things we rely upon in our lives precisely so that we will be dependent on Christ. The reason: we forget Christ, forget that He is God, that He is everything, and that we are relying upon human beings or upon ideas or upon other things instead of Him. God arranges it in this way so as to remove our reliance upon these things. Many times it is necessary – if I may be permitted to say – for God to make a deep cut with the knife, that is, to remove something that will cost us dearly. He works this way in order for us to stop relying upon this *thing* which to a greater or lesser extent has become like a god for us.

Jesus Christ is God. There is no other god apart from Him. Do you want to find the true God? In Christ you will find Him.

If, then, we place Christ within us and we believe in Him in this way, my Brethren – I am saying this with all my heart – this very moment something will happen within our soul and we will be much changed from what we were in that previous moment.

Κυριακή των Αγίων Πατέρων της Δ' Οικουμενικής Συνόδου

Ευαγγ. Ανάγνωσμα: Ματθ. 5, 14-19

«Ὅς εἴν οὖν λύση μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων καὶ διδάξη οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὅς δ' ἀν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτός μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν»

Κατὰ τὴ σημερινή Κυριακή ὁρίστηκε ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία νὰ εορτάζεται ἡ μνήμη τῶν 630 θεοφόρων πατέρων τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Ἡ Δ' Οἰκουμενικὴ Σύνοδος συγκλήθηκε τὸ 451 στὴ Χαλκηδόνα, ἐπὶ τῶν αυτοκρατόρων Μαρκιανοῦ καὶ Πουλχερίας καὶ διατύπωσε τὸ Χριστολογικὸ δόγμα, καταδίκασε τὴν αἵρεση τοῦ Μονοφυσιτισμοῦ καὶ ἀσχολήθηκε με τὴ διοικητικὴ οργάνωση τῆς Ἐκκλησίας. Οἱ πατέρες τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ὡς συνεχιστὲς τοῦ ἔργου καὶ τῆς διδασκαλίας τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἀλλὰ καὶ τῶν προηγούμενων τοὺς Πατέρων, συνήλθαν καὶ καταδίκασαν τὴν αἵρεση ὁμολογώντας τὴν ὀρθή πίστη καὶ διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ ὑμνολογία τῆς Ἐκκλησίας θέλοντας νὰ δεῖξει τὴν μεγάλη τους προσφορὰ τους ὀνομάζει στὸ ωραιότατο δοξαστικὸ τῶν Αἰνῶν τοῦ Ὁρθοῦ «πολύφωτους ἀστέρες τοῦ νοητοῦ στερεώματος, πάγχρυσα στόματα τοῦ Λόγου, θεηγόρους σπλίτες τῆς παρατάξεως Κυρίου, μυρίπνοα ἄνθη τοῦ Παραδείσου». Τὸ τεράστιο ἔργο, τὸ ὁποῖο μας παρέδωσαν με τὴ διδασκαλία καὶ τὴ συγγραφὴ τῶν ἔργων τους ἀλλὰ καὶ με τὴ ζωὴ καὶ τὰ ἔργα τους ἀποτελοῦν τὴν πνευματικὴ προίκα, μετὰ τὴν Ἁγία Γραφή, πάνω στὴν ὁποία μας καλεῖ ἡ Ἐκκλησία νὰ πορευθοῦμε. Τὸ Ευαγγελικὸ ἀνάγνωσμα τὸ ὁποῖο διαβάζεται σήμερα εἶναι παρμένο ἀπὸ τὴν ἐπὶ τοῦ ὄρους ομιλία τοῦ Χριστοῦ καὶ ἔχει ὡς σκοπὸ τοῦ νὰ μας δεῖξει τὸ πνευματικὸ ἔργο τῶν Ἁγίων Πατέρων. Ἀκολουθώντας τὶς ἐντολές τοῦ Θεοῦ οἱ Ἅγιοι Πατέρες τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἀλλὰ καὶ οἱ ὑπόλοιποι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, ἔφτασαν στὴ θεογνωσία καθοδηγώντας πρὸς τὸ δρόμο αὐτὸ

τους ανθρώπους της εποχής τους αλλά και τους μεταγενέστερους τους που θέλουν να πορευθούν αυτό το δρόμο και να φτάσουν στη σωτηρία. Ο Χριστός απευθυνόμενος προς τους μαθητές του τους λέει ότι αποτελούν το φως του κόσμου, λόγω της σχέσεως που είχαν μαζί του. Ο ίδιος ο Χριστός παρομοίασε τον εαυτό του με το φως του κόσμου διακηρύσσοντας ότι «Εγώ ειμί το φως του κόσμου· ο ακολουθών εμοί ου μη περιπατήση εν τη σκοτία αλλ' έξει το φως της ζωής» (Ιω. 8,12). Ο Χριστός ως πηγή του φωτός φωτίζει την καρδιά και τη διάνοια των ανθρώπων, βγάζοντας τους από το σκοτάδι της αμαρτίας. Η απλή όμως γνώση της αλήθειας δεν σώζει τον άνθρωπο. Χρειάζεται να προχωρήσει και να φανερώσει αυτή την αλήθεια και στους υπόλοιπους ανθρώπους, τους γύρω του με την πίστη και τα έργα του. «Ούτω λαμφάτω το φως υμών έμπροσθεν των ανθρώπων, όπως ιδωσιν υμών τα καλά έργα και δοξάσωσι τον Πατέρα υμών τον εν τοις ουρανοίς».

Με το να δουν οι άνθρωποι τα καλά έργα αυτών που ακολουθούν το Χριστό δοξάζουν το Θεό Πατέρα και πιστεύουν στη θεότητα του Ιησού Χριστού. Με τον τρόπο αυτό επιτυγχάνεται ο σκοπός της επί γης παρουσίας του Ιησού Χριστού που είναι η σωτηρία όλων των ανθρώπων. Η βίωση των αληθειών της πίστεως δεν αντιμετωπίζεται ως ιδέα, αλλά βιώνονται και εφαρμόζονται στη ζωή του πιστού. Στο σημείο αυτό θα πρέπει να είμαστε προσεκτικοί γιατί υπάρχει ο κίνδυνος της αυτοδικαιώσεως των πιστών διά των έργων τους. Οι πιστοί δεν πρέπει να ξεχνούμε ότι σωτήρας μας είναι μόνο ο Χριστός και όχι τα καλά έργα τα οποία κάνουμε, έστω και αν είναι πολλά. Αυτά εκφράζουν μόνο την ευγνωμοσύνη μας για τη σωτηρία και δεν αποτελούν προϋπόθεση ή μέσο απόκτησής της. Αυτό επιτυγχάνεται με αγώνα και πολλή προσπάθεια και πάντα με τη βοήθεια του Θεού.

Η διδασκαλία του Χριστού αποτελεί για κάθε άνθρωπο την ασφαλή οδό που θα τον οδηγήσει στη σωτηρία. Η διδασκαλία του Χριστού μαζί με τις εντολές του παραμένουν αιώνιες αλήθειες που δεν παρέρχονται κατά τη διάρκεια του χρόνου όπως παρέρχονται οι διάφορες αυτοκρατορίες και οι διάφοροι πολιτισμοί. Η βίωση τους στη ζωή μας δεν αποτελεί κάτι το ακατόρθωτο, κάτι το οποίο δεν μπορούμε να πετύχουμε, αρκεί μόνο να το επιδιώκουμε και να ζητούμε το φωτισμό του Αγίου Πνεύματος, ώστε να ζούμε συμφώνα με αυτές. Ο ισχυρισμός πολλών ανθρώπων σήμερα ότι μερικές από τις εντολές του Θεού δεν μπορούν να εφαρμοστούν στην σημερινή καταναλωτική κοινωνία που ζούμε, βρίσκει την απάντηση του στο σημερινό Ευαγγελικό Ανάγνωσμα. Εδώ ακούσαμε το Χριστό να μας λέγει ότι εκείνος που θα καταργήσει έστω και μια από τις εντολές αυτές (του Θεού) και διδάξει έτσι τους ανθρώπους θα ονομαστεί ελάχιστος στη Βασιλεία των Ουρανών. Ενώ όποιος τις τηρεί και τις διδάσκει θα κληθεί μέγας στη Βασιλεία των Ουρανών. Γνωρίζοντας ο Χριστός την ασθενή φύση του ανθρώπου δε θα μας το έλεγε αυτό, αν δεν μπορούσαμε να τηρήσουμε τις εντολές του. Επομένως η δικαιολογία αυτή δεν ευσταθεί, αλλά στηρίζεται στην επιθυμία των ανθρώπων για ικανοποίηση των διαφόρων παθών τους έστω και αν αυτά αντιβαίνουν τις εντολές του Θεού.

Το σημερινό Ευαγγέλιο μας καλεί σε μια συνειδητοποίηση της χριστιανικής μας ιδιότητας. Οι Άγιοι Πατέρες αποτελούν τις μορφές εκείνες που εφάρμοσαν και τήρησαν το θέλημα και τις εντολές του Θεού. Πρωτοστατούν στους αγώνες για τη διαφύλαξη της ορθής πίστεως, αγωνίζονται για την ισότητα και τη δικαιοσύνη στην κοινωνία που βρίσκονται, βοηθούν και στηρίζουν ποικιλοτρόπως αυτούς που τους χρειάζονται και ζητούν τη βοήθεια τους. Ο αγώνας των Αγίων Πατέρων μετατράπηκε σε πράξη· δεν έμεινε στην θεωρία. Αυτούς τους Πατέρες καλούμαστε και εμείς σήμερα να μιμηθούμε βαδίζοντας στα βήματά τους ως άξιοι συνεχιστές του έργου τους.

Η Αγία Ευφημία Μεγαλομάρτυς έζησε και μαρτύρησε επί του αυτοκράτορα Διοκλητιανού, πού βασιλέφει από το 284 μέχρι 305 μ.Χ. **Η Ευφημία** καταγόταν από την Χαλκηδόνα. Ο πατέρας της ονομαζόταν Φιλόφρων. Ήταν πολύ πλούσιος και κατείχε το αξίωμα του Συγκλητικού. Η μητέρα της, η Θεοδοσιανή, ήταν γυναίκα με πίστη χριστιανική.

Θαυμαστή ομολογία των Χριστιανών

Στα μέρη της Ανατολής, πού ζούσε η μακαρία Ευφημία, ηγεμόνας ήταν ο Πρίσκιος. Όταν έφτασε η γιορτή του ειδωλολατρικού θεού Άρη, στείλανε οι άρχοντες, παντού, σ' όλη την επαρχία της Χαλκηδόνας αυστηρά γράμματα και διατάγματα και κήρυκες με εντολές. Καλούσαν όλους μικρούς και μεγάλους, θέλοντας και μη να πάνε στη γιορτή του Άρεως. Η Ευφημία ήταν αρχηγός σε μια ομάδα και συντροφιά Χριστιανών. Όταν έγινε η γιορτή συλλάβανε πολλά πλήθη των Χριστιανών. Μεταξύ αυτών συνέλαβε και την Ευφημία με τους συντρόφους της. Ο ηγεμόνας αφού πρώτα τους μίλησε με υποκριτική πραότητα και αφού οι χριστιανοί επέμεναν να ομολογούν την πίστη τους έδωσε διαταγή να τους δέρνουν αλύπητα επί είκοσι μέρες. Μετά την εικοστή ημέρα οι μάρτυρες έλαμπαν μαζί έλαμπε και η Ευφημία. Ο ηγεμόνας αφού είδε ότι δεν αλλάζουν έδωσε διαταγή να τους δείρουν.

Ο ξυλοδαρμός ήταν τόσος πολύς και βάνυσος, πού οι υπηρέτες από τον πολύ κόπο, έπεσαν εξαντλημένοι κάτω στη γη. Ο Θεός όμως δόξασε τους δούλους του. Παρά τους πόνους, τους δυνάμωνε και έλαμπαν έτσι τα πρόσωπά τους από χαρά.

Η Αγία στο μαρτύριο του τροχού.

Την Αγία την κάλεσε κοντά του και της υποσχόταν πολλά, θαρρούσε ο ανόητος πώς θα την πλανέψει. Όμως η Αγία επέμενε στην πίστη της. Αμέσως τότε ο τύραννος διατάσσει να την βάλουν στον τροχό. Συντρίβονταν όλα τα κόκκαλα της Αγίας, εξαρθρώνονταν οι αρθρώσεις της. Το σώμα; της

κατακόβεται και το αίμα τρέχει. Οι πόνοι είναι φοβεροί. Ο νους της όμως και η αγάπη της, όλη η υπαρξη της είναι προσηλωμένη στο Χριστό. — Χριστέ μου, έλεγε, η πηγή της ζωής, πού σώζεις όσους ελπίζουν σε Σένα, βοήθησε και μένα τώρα. Ας το μάθουν όλοι, ότι Συ είσαι Θεός μόνος και ότι δεν θα πλησιάσει κανένα κακό, ούτε μάστιγα στο σκήνωμα εκείνων, πού προστρέχουν σε Σένα. Ο Θεός απάντησε στην προσευχή της, διότι αμέσως ήλθε μια αόρατος δύναμις εξ Ουρανού και σε μια στιγμή την έλυσε από τον τροχό. Αλλά και το σώμα της το γιάτρεψε τελείως, ώστε δεν φαινόταν το παραμικρό σημάδι από τις πληγές. Οι δήμιοι υστέρη από αυτό φοβήθηκαν, τα έχασαν και σταμάτησαν το θλιβερό έργο τους. Η Μάρτυς βγήκε τότε από τον τροχό και περιπατούσε υγιέστατη και αβλαβής. Ήταν πολύ πιο ωραίο το πρόσωπο της από πριν. Ένα θείο φως έλουζε το πρόσωπο της.

Στην κάμινο του πυρός

Ο τύραννος τυφλωμένος από τον εγωισμό του, όχι μόνο δεν πίστεψε στην θεϊκή δύναμη, αλλά διέταξε να ρίξουν την Αγία μέσα στην φωτιά της καμίνου. Αλλά τότε οι προϊστάμενοι των δημίων Σωσθένης και Βίκτωρ ήλθαν στον Πρίσκο και του είπαν:

Εμείς, όπως βλέπεις και μόνος σου, είμαστε πρόθυμοι να εκτελέσουμε τις διαταγές σου, αλλά εδώ δεν απορούμε. Δεν μπορούμε να αγγίξουμε το σώμα της παρθένου, διότι βλέπουμε δίπλα της κάτι φοβερούς άνδρες να στέκονται, πού μας φοβερίζουν και είναι έτοιμοι να σκορπίζουν την φωτιά κατ' επάνω μας, για να την προφυλάξουν και να την προστατέψουν. Με αυτά, πού βλέπουμε, πιστεύουμε και ημείς, ότι ο Θεός της Ευφημίας ο Χριστός είναι Θεός αληθινός. Ο Πρίσκιος μόλις τ' άκουσε αυτά τα έχασε. Αμέσως έπειτα διέταξε να τους φυλακίσουν και τους δυο για παράβαση διαταγής και εκδήλωση αναγνωρίσεως του Χριστού. Ο Σωσθένης και ο Βίκτωρ την επόμενη μέρα μαρτύρησαν για την πίστη τους στον Χριστό. Εν τω μεταξύ ο

ηγεμόνας διέταξε δύο καιοπροαίρετους να ριζούν την Αγία μέσα στην φλεγόμενη κάμινο. Πέταξαν λοιπόν τότε εκείνοι την Αγία μέσα στην φωτιά της καμίνου. Η φλόγα όμως φούντωσε, ξεχύθηκε γύρω από την κάμινο με ορμή και κατέκαψε εκείνους, πού έριξαν μέσα την Αγία. Όταν η φλόγα μαράθηκε και οι υπηρέτες σκορπίστηκαν από την θείκη τιμωρία, η Αγία βγήκε από την κάμινο τελείως αβλαβής.

Της ξύνουν τις σάρκες και την ρίχνουν στα θηρία

Την άλλη ημέρα ο τύραννος διέταξε να φέρουν την Αγία από την φυλακή. Η Αγία επέμενε στην Χριστιανική της πίστη και τότε φούντωσε ο τύραννος από το θυμό του και διέταξε να της ξύσουν τις σάρκες με μυτερές πέτρες και σίδερα αιχμηρά. Οι δήμιοι κουράστηκαν, αλλά η Μάρτυς και πάλι φαινονταν ακμαία και αβλαβής. Τότε διέταξε και κατασκευάσαν στη μέση του σταδίου μια δεξαμενή μεγάλη. Την γέμισαν νερό και έβαλαν μέσα σ' αυτή σαρκοβόρα θηρία της θαλάσσης. Κατόπιν διέταξε να ριζούν και την Αγία μέσα.

Έπειτα προσευχήθηκε η μάρτυς Ευφημία. Έκαμε έπειτα τον σταυρό της και με σταθερότητα και θάρρος πήγε στο νερό. Τα θηρία εκείνα, όρμησαν μεν εναντίον της, αλλά μόλις πλησίασαν στο μαρτυρικό σώμα της, σταμάτησαν. Έβαλαν την ράχη τους και βαστούσαν επάνω τους την Αγία, λες και φοβόνταν μήπως πάθη κανένα κακό μέσα στα νερά. Βλέποντας αυτά τα παράδοξα και εκπληκτικά ο Πρίσκος, απορούσε και θαύμαζε μέσα του. Αγωνιούσε αλλά δεν τον άφηνε ο τυφλός εγωισμός.

Τις λαλήσει τας δυναστείας σου, Κύριε Έπειτα από αυτά ετοίμασαν ένα λάκκο στρωμένο με μικρά μυτερά σουβλιά και από πάνω τα είχαν σκεπασμένα με λίγο χώμα. Η Αγία πέρασε πάνω από αυτά, χωρίς να πάθη τίποτε απολύτως. Μερικοί από το περιβάλλον του ηγεμόνα επεχείρησαν και αυτοί να περάσουν. Παραμέρισε όμως το λίγο χώμα. Έπεσαν επάνω στα κοφτερά όργανα, κατακόπηκαν και αμέσως πέθαναν. Η Αγία τότε

ευχαρίστησε τον Σωτήρα της και έλεγε: - Τις λαλήσει τας δυναστείας σου, ή άκουστῶς ποιήσει πάσας τας αίνέσεις σου, Κύριε, διότι έφύλαξες άβλαβή τήν δούλη σου από πληγῶς και μάστιγας, από πῦρ και θηρία, από ὕδωρ και τροχούς και λάκκον. Και τώρα, Δέσποτα, πολυέλεε, ρύσαι τήν ψυχήν μου ἐκ χειρός τοῦ ἐξ ἀρχῆς πολεμίου τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως. Ἄμαρτίας νεότητάς μου και ἄγνοιάς μου μή μνησθεῖς, ἀλλά καθάρισον πάντα μολυσμόν σαρκός και πνεύματος με τας σταγόνας τῶν αἱμάτων μου, οἱ ὅποιες διά Σέ χύθηκαν, διότι Σύ εἶσαι ἡ κάθαρσις ὁ ἅγιασμός και ὁ φωτισμός τῶν δούλων σου.

Το ένδοξο τέλος της Μάρτυρος: Ο Πρίσκος όμως έμενε και πάλιν τυφλός μπροστά στις θαυματουργίες. Δεν άνοιγαν δυστυχώς τα μάτια του να δη την αλήθεια. Και τούτο, διότι ήταν καιοπροαίρετος. Γι αυτό έφερε και πάλι στο στάδιο την Αγία και την διέταξε ν' αγωνιστεί με τα θηρία. Η Αγία όμως στενοχωριόταν γιατί δεν αναχωρούσε το συντομότερο για τον ποθούμενο της Νυμφίο Χριστό, στην αληθινή και παντοτινή ζωή και ευφροσύνη. Γι αυτό προσευχήθηκε και ζήτησε από τον Κύριο να παραλάβει την ψυχή της. Έτσι, λοιπόν, καθώς προσευχόταν η καλλιπάρθενος Μάρτυς, οι τύραννοι άφησαν να ορμήσουν κατ' επάνω της τέσσερα λιοντάρια και τρεις αρκούδες. Τα θηρία πλησίασαν και φιλούσαν με πολλή ευλάβεια, σαν να ήταν άνθρωποι, τα πόδια της Αγίας. Μία όμως άριτος δάγκωσε ένα μέρος από το σώμα της Αγίας. Πληγή ή σημάδι δεν έκαμε κανένα στο σώμα της Αγίας. Αυτό όμως έγινε Αφορμή να υπάγει η Μάρτυς Ευφημία προς τον ποθούμενο Νυμφίο της Χριστό. Ήταν η 16η του μηνός Σεπτεμβρίου του έτους 303 μ.Χ. Ο Θεός δόξασε την έξοδο της εκ του κόσμου τούτου, διότι ακούστηκε φωνή από τον Ουρανό πού έλεγε: «Ἄνελθε πρὸς τόν στεφανοδότην ἢ τόν καλόν ἄγωνα ἀγωνισαμένη και τόν δρόμον ἤδη τελέσασα, διά νά λάβης τούς μισθούς και

τάς άμοιβάς τῶν κόπων σου...» Συγχρόνως δε με την φωνή έγινε και μεγάλος σεισμός, πού έσεισε την πόλη. Όλοι οι κάτοικοι φοβήθηκαν και έφευγαν έξω. Τότε βρήκαν την ευκαιρία οι γονείς της Αγίας, πήραν το μαρτυρικό και πολύτιμο εκείνο σώμα της και το έθαψαν με τα χέρια τους σ' ένα τόπο κοντά στην Χαλκηδόνα. Το ενταφίασαν μ' ευλάβεια και τιμές. Όταν το ενταφίαζαν δεν έκλαιαν, αλλά χείρονταν, διότι αξιώθηκαν να είναι γονείς τέτοιας νέας. Χείρονταν ακόμη, διότι προσέφεραν στο Θεό καρπό ευλογίας πιο ιερό και άγιο από κάθε άλλη προσφορά και δώρο. **Το ιερό Λείψανο της Αγ. Ευφημίας:** Μετά την Άλωση το Πατριαρχείο μετεφέρθη στον Ναό των Αγίων Αποστόλων. Εις τον Ναό αυτόν μεταφέρθηκαν και όλα τα ιερά λείψανα και μαζί μ' αυτά και το ιερόλείψανο της Αγίας Ευφημίας. Από εκεί μετεφέρθη και πάλι το λείψανο της Αγίας στο Πατριαρχείο, στον Ναό της Παμμακαρίστου, μαζί με τα άλλα λείψανα. Κατά τον καιρό της μαύρης σιλαβιάς οι Τούρκοι άρπαζαν εκτός από τα άλλα και τους Ναούς και τους έκαναν τζαμιά. Άρπαξαν και τον Ναό της Παμμακαρίστου. Το δε Πατριαρχείο μετεφέρθη εις τον Ναό του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου εις το Φανάρι, όπου είναι μέχρι σήμερα. Εκεί μετεφέρθη και το Άγιο λείψανο, της Αγίας Ευφημίας, πού το τιμούν και το σέβονται πολύ, όχι μόνον Ορθόδοξοι, αλλά και αιρετικοί. Κάμνει δε πολλά θαύματα σε όσους πηγαίνουν εκεί ,με πίστη και ευλάβεια. Όταν εκ βάθρων ανοικοδόμησαν τα Πατριαρχεία, κτίσθηκε στο δεξιό μέρος του Ναού του Αγίου Γεωργίου και παρεκκλήσιο της Αγίας Ευφημίας, όπου βρίσκεται και το ιερόλείψανο της. Η μνήμη της τελείται εκεί στις 11 Ιουλίου. Τότε συρρέουν εκεί τα πλήθη των Ορθοδόξων, ανδρών και γυναικών της Κωνσταντινουπόλεως και των περιχώρων, αλλά και πολλοί ετερόδοξοι και όσοι πηγαίνουν με ευλάβεια και ασπάζονται, θεραπεύονται από ασθένειες και άλλα βάσανα.

FLA MARKET
PHILOPTOCHOS SOCIETY
ASCENSION GREEK ORTHODOX CHURCH
101 Anderson Avenue, Fairview, NJ 07022
Church Office Phone # 201 945 6448

JUNE 2019
Friday, June 28, 2019 9:00 am - 6:00pm
Saturday, June 29, 2019 9:00 am - 6:00pm
Sunday, June 30, 2019 12:00 noon - 5:00pm

JULY 2019
Friday, July 12, 2019 9:00 am - 6:00pm
Saturday, July 13, 2019 9:00 am - 6:00pm
Sunday, July 14, 2019 12:00 noon - 5:00pm

Proceeds for the benefit of Philoptochos/Church Project

Ascension Greek Orthodox Church
101 Anderson Ave. Fairview New Jersey
201-945-6448, Fax 201-945-6463
email: info@ascensionfairview.org website
Visit our website: www.AscensionFairview.org

Like us on Facebook:

"Ascension Greek Orthodox Church"

Want to be added to our email list? Contact us:
info@ascensionfairview.org

THE WEEKLY BULLETIN
YEAR 2019 ISSUE 7,1

SUNDAY, July 7, 2019
3rd Sunday of Matthew

KYPIAKH, 7 Ιουλίου, 2019
Γ' Ματθαίου

MEMORIAL SERVICES –ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

6 μήνες: Λουκάς Αθανασαίνας
6 months: Loucas Athanasenas

Ο καφές προσφέρεται από την οικογένεια Αθανασαίνας που τελεί το μνημόσυνο εις μνήμη του κεκοιμημένου

The coffee is offered by the Athanasenas Family that has the Memorial Service

SAVE THE DATE 2019

1. Greek School Faculty Meeting & Luncheon
September 4, 2019
2. Greek Afternoon School Opens *September 6, 2019*
3. Philoptochos Fashion Show *October 15, 2019*
4. "OXI DAY" Program *October 25, 2019*
5. Church Anniversary Dance *November 23, 2019*